

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Իրեք ամիս ձեռն տակ բնակուրիս :

Ըստունակութիւն և վերջ

‘Ա, ՈՅՇ ատենուան զգացած սրտիս ուրախութիւնը անպատմելի եղաւ : Ընորհակալեղայ Աշտուծոյ որ զիս այն պիսի յայտնի ու սարսափելի վտանգէ մը ազատեց , և այն նորօրինակ բարերարութեամբը խալքսեց սրտիս տագնապներէն , որոնք զիս տակնուվրայ կ'ընէին պապուս մահուանը պատճառաւ , և իմ այդպիսի միայնութեանս և յուսահատ վիճակի մէջ իյնալուս :

Այսոս որ թշուառութեանցս վախճանը դեռ չէր հասած . կամաց կամաց կ'իմանայի որ Պիանքոլինան կաթ տալէն կը դադրէր , թէպէտև մի և նոյն ժամանակը զգալի կերպով ալ կը գիրնար : Այս նոր վտանգէն ալ ազատելու համար , իրեն առօրեայ աղը շատցուցի , կերակուրը պակսեցուցի , և չոր խոտի տեղ սկսայ յարդ տալ : Անօգուտ զգուշութիւններ : Աչաղ . իմ կեանքս երկարելու համար , կը տեսնէի որ քիչ ատենէն պիտի ատիպուէի Պիանքոլինային կեանքը զոհելու , որովհետև իմ պաշարներս ալ բոլորովին լինալու վրայ էին . Փետրուարի 8^{են} դառնապէս սկըսայ լալ որ յետ այնչափ ժամանակայ , առաջին անգամ կաթէ զուրկ մնացի : Այծը տեսնելով զիս անշարժ ու տիրուր , տարակուսանօք ինձի կը նայէր . իսկ ես զարկի ոտքով մէկդի ըրի պատրաստած ամանս , ու վիզը պըլլուելով զրկեցի եռանգով մը և յաւալց մտածութիւններէս շարժած , սկսայ գարձեալ յորդառատ արտասուքն թափել . մտքէս անցընելով թէքիչ ժամանակէն վերջի աստիճանի կարօտութեանս պատճառաւ դանակը անոր վզին վրայ դրած , առջես տարածուիլ , գըլլութէկին ու չնչասպառ մեռնիլը պիտի տեսնայի :

Այս հեկեկարով ու վերջին այցելութիւն մ'ալըրի ունեցածներուս՝ տեսայ

որ դեռ հինգ վեց օրուան ալ կըրնան ծառայել , ուստի միտքս դրի որ ինսայողութեամբ քանի մը օր ալ աւելի բաւեցընեմ : Ամէն կողմը վնտուեցի որ կըրնամ արդեօք ուրիշ բան մըն ալ գտնալ . հիւղին ամէն անկիւնը ուշադրութեամբ նայեցայ , խոհակերոցը , ախոռը . ամենելին բան չգտայ : Աստիկ ցուրտն ալ նորէն սկսաւ , և վախրառաւ զիս որ ժամանակին պիտի չկարենամ աղատիլ , և իմ ազատարարներուս ուրիշ բան պիտի չթողում բայց եթէ իմ դիակս , և իմ գերութեան խեղջընկերոջս ոսկըները :

Փետրուարի 20^{են} որոշեցի՝ որ երկրորդ առաւատը թողում հիւղը առնեմ քալէմ , բայց զիս վտանգի մէջ ձգելէն առաջ ուղեցի օրագրութեանս մէջ ու սեղանատախտակին վրայ թողուլ թէ ինչպէս այն մտածութիւնը ունեցայ : Երէկ առաւատը Պիանքոլինային մայելները ցնցեցին զիս , ու ահաւոր երազէ մը արթընցուցին : Երազ կը տեսնայի որ բոլոր ձեռութիւններս արիւնլուայ և խեղջ կենդանւոյն անդամները կտոր կտոր կ'ընէի : Անոր գլխէն , որ մարմնոյն մնացած մասէն զատուած էր , ողբալի մայելներ կը լսէի . և իրապէս անոնք էին որ իմ ականջներս կը ցնցէին , և զիս այն սգալի երազէն կ'արթընցընէին : Անչ ախորժ իմացայ երբ կենդանի տեսայ Պիանքոլինան . բայց . . . բայց ալ ապրելու համար ուտելիք չունիմ բաց այս օրուընէս : Ա աղը , պէտք է վաղը մեռնիլ , կամ մեռցընելքանի մը օր ալ ապրելու համար . բայց ինձի կ'երենար թէ աւազակութիւն ընելու ու աւազակ դառնալու կը պատրաստուէի : Այս ցըրտէն պազած , սառած , փայտ կտրած , կրակ վառեցի , և կրակարանին դիմաց ծնկան եկած տաքնալու ժամանակս խոր մտածութեան մէջ ինկայ : Այս որ գայերը , կ'ըսէի ես ինձի , կըրնան ձեան վրայ քալել վազել , ինչո՞ւ ես ալ պիտի չկարենամ :

Այս մտածութենէս սիրտս ուրախութեամբ նետեց , բայց անդիէն վախը մէկէն սանձեց զիս . ինչ , երթամբ ուրեմն զիս վտանգի մէջ գնեմ այն գա-

զաններէն պատըռոտութելու ու անոնց կերակուր ըլլալու այս մէկ այծը չուտելու համար : Ա՛հ , թող : Ուերևս անոնց յարձակմանը չհանդիպիմ , բալխիրով մը արագ արագ կ'իջնամ : Այս մտածութիւնը ընելէս վերջը , ոտք ելայ , ալ հաստատ միտքս դրի . և այն վայրկենէն սկսայ անոր գործադրութեանը համար աշխատիլ : Ո՛էկ օր և մէկ գիշեր բաւական եղան ինձի բալխիրը շննելու , որուն համար մնացած փայտերուն լաւագոյն կտորները գործածեցի : Այշափ որ կը բնայի լայն ըրի բալխիրին խարիսխը , որպէս զի ձեան խորը չմժնայ : Այժուն թաթերն ալ կը կապեմ որ չկարենայ շարժիլ , և այնպէս կունակս կը դնեմ : Տղայութենէս վարժած եմ բալխիր գործածելու , յուսամ թէ ձախորդութիւն մը չհանդիպիր , քիչ ատենէն դաշտագետին համնելու :

Պառկեցայ մէկ ժամ քննանալու համար , բայց լի խռովութեամբ . ազքիս առջել կը տեսնայի իմ բանտս ուր այն չափ նեղութիւն քաշեցի , ուր պիտի թողուի իմ խեղջ պապուս մեռեալնըշիարները , սարսափած կը յիշէի միջոցը որ զիս գեղէն կը բաժնէր , բայց մտածածիս վրայ հաստատուն կեցայ : Այն մտածութիւնը միայն՝ թէ քիչ ատենէն հօրս վիճակը պիտի իմանամ , այնպիսի անհամբերութիւն մը վառեց ներսս , որ չեմ կրնար բացատրել : Բալխիրը պատրաստ է , պատրաստ է նաև իմ թշուառութեանցս և ազատութեանս ընկերը կապելու և ապահովցընելու համար չուանը , պատրաստ է խոտը որ անոր անկողնի տեղ պիտի ծառայէ . ամէն բան պատրաստ է , ամէն բան կարգի մէջ է : Ինձի հետ պիտի առնումնաև Յաղագո նմանող լինելոց Քրիստոսի սուրբ գիրքը , որուն հետ մէկտեղ կ'ըսեմ , իմ այս վերջի նեղութեանս վտանգաւոր վայրկեաններուն , որ առջելս կ'երթան : “ Կստուած իմ , քու փառացըդ համար մինչեւ այս ժամն հասայ : Դու միայն ազատեցիր զիս այնչափ նեղութեանց մէջէն . գրկէ զիս բոլորովին Կատուած իմ , որովհետեւ ես ողորմելիս ”

Ինչ կրնամ ընել , և առանց քեզի ուր պիտի երթամ : ( )գնէ ինձի Կստուած իմեւ ամենեին չեմ վախեր .. :

ՄԱՐՏԻ 2

Հօրս տունն , անոր քովն եմ , կարգաց հայրս իմ օրագրութիւնս , որն որ չուզեցի հիւղին մէջ ձգել , ուրիշ նոր կերպով մը ազատելուս պատճառաւ : Ինքը կը ստիպէ զիս վերջաբանն ալ ընելու :

Այլայլութիւնս որ գեռ կ'իմանամ , մէկ շաբթուան ուրախութենէս ետքն ալ թող չտար որ կարգաւ իմ վերջի գերութեանս դէսկերը գրեմ : Բաները ինչպէս որ երեակայեր էի այնպէս գնացին : Հիմա շարունակեմ օրագրութիւն

Փեարուարի 21^{ին} ցուրտը սաստկացած էր , մտածեցի վայրկեան մը չկորսնցընել : Պէտք էր բաւական ձամբայ մը բանալ բալխիրին համար : Ո՞իտքս ընկաւ որ ձիւնը հիւղին մէջ նետեմ , և այս մտածութիւնը աշխատութիս թեթևեցուց : Ո երջին աստիճանի յոգնութիւնը ստիպէց զիս քիչ մը հանգչելու , ու կրակ վառեցի : Հազիւ ծուխը սկըսաւ ելլալ , հիւղէն գուրս բարձրածայն աղաղակներ սկսայ լսել : Ոկզբան կարծելով որ չըլլայ թէ գայլերու ոռնալը լայ որ զիս պատըռութելու կը դիմեն . սկսայ գողդըզալ , ու մէկէն դուռը գոցեցի . բայց վախս մէկ վայրկենէն աւելի չտեղ . կը լսէի որ զիս յանուանէ կը կանչէին , ես ալ որչափ որ ձայն ունեի անով պատասխանեցի անոնց : Ուրախութեան աղաղակները արգելք եղան իմ ձայնս լսելուն : Ո երջապէս մէկ իսառնաձայն աղաղակ մը մինչեւ դուռը հասաւ , որ իբրև զօրացընելու ու աշխատելու սիրտ կու տային : Վառորդէ մը վերջը իմ ձեռք զարկած ձամբաս լմբնցուցին բաւական լայնութեամբ : Հայրս հազիւ թէ սպասեց որ ձամբան դիւրանայ , աղաղակելով ցատքեց մէկէն հիւղին մէջ , և ահա ես իր գիրկն էի :

Հարցուց թէ Ուր է պասպ : Ես այլայլութենէս չէի կրնար պատասխանելու : Բանեցի հօրս ձեռքէն և տարի ցրցուցի մատովս անոր գերեզմանը , և վրան

անկած փայտեայ խաչ , և լալ սկսայ : Եցքը երթ սկսայ հանդիպածը պատմել , Հիմա ատենը չէ , որդեակ իմ , ըսաւ հառաջելով . նոր դժբախտութեան մը չհանդիպինք , ժամանակինս քիչ է և զիւրին չէ դառնալը :

Հօրս հետ եկող անձինքը Պետրոսը և երկու հօրելքարքս էին : Իմենքը գրկելով գգուեցին վիս . և զարմանալով կը նայեին իմ այսպիսի մանկական հասակիս խոչեմութեանը և դառնալու պատրաստութեցս վրայ , և հաւնեցան ու գովեցին : Արոշուեցաւ որ նոյն վայրկենին զառնանք՝ ու ճամբայ ելանք : Իրաւ որ գայլելը կը բնային վրանիս յարձեկիլ , բայց մենք ալ լսաւ զինուած ու պատրաստ էինք անոնց դէմդնելու :

Ըստով իջանք , բայց մեծ աշխատութեամբ : Իմենին աւելի ես նեղեցայ արեւուն լուսէն , և այնցափ ձեան անդրադարձութենէն : Ըստ զարմացայ տեսնալով իրենց աշխատութիւնը որ մինչեւինծի համար լրել էին . և իմ սաստիկ երախտագիտութեանս ցոյց ուրիշ բան չէի կրնար փոխարինել բայց եթէ ամէն անգամուն որ կը բնայի՞ հօրս գիրկը կ'իյնայի :

Դուն խեղձ պատուգ հետ մէկտեղ Պեկտեմբերամսունազատած կ'ըլլայիր կ'ըակը ինծի հայրս , թէ որ ցուրաը շարունակելու ըլլար . բայց ձիւնը կակըցաւ , և ամէն փորձերնիս անսլտուղ ելան : Չօրս անգամ այս աշխատութիւնը սկսանք , և չօրս անգամուն ալ հարկագրեցանք ակամայ ետ կենալ անկէ :

— Իսայց ճամբան առջին օրէն գոցուեցան ուրեմն :

Ի՞ն ատենը հայրս խիստ ճախորդ գէպք մը պատմեց ինծի , որ ինքը լեռնէն իշնալու ժամանակը վտանգի մէջ ընկեր է , ձեան հիւսի մը մէջ կորսուելու : Օինքը անգունգի մը եզելքին վրայ կիսամեռ գտեր ու անզգայ տուն տարեր են , և հազիւթէ իրեք օրուընէ վերջը խելքը վլուխն եկեր է : Իսայց այն ատենը խիստ ուշ էր , զմեզ փրկելու համար փորձի ձեռք զարնել :

Չեմ խօսիր հօրս քաշած նեղու-

թեանցը և ոչիրեն զմեզ ազատելու համար ըրած փորձերուն վրայ . բայց գեղի նեղութիւնները աւելի սաստիկ եւ զան քան թէ հիւղին մէջ :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱԾՆԵՐ

Որ շատ խօսի սակաւ լուսէ
Զըռացողաց լինի դասէ :

Էջը ձիուն քովլն կ'երթար
Ու զինքը ձի կը կարծէր .
Յանկալք գիմացնին փոս ելաւ .
Ձին թափ տուաւ կը ցաթէկէր .
Էջն ՚ի ցաթէկէն կ'իյնայ ՚ի փոս .
Կը ճանչնայ զինքն ինչ որ էր :

Բանան է միակ յանցաւորին վայլած տուն ,
Մուլին բանտը իր անկողինն է անքուն :
Յանցաւորներն կ'ուզն ելեւ ՚ի բանտէն ,
Մոյլն ու յիմարն բանտած մընալ կը սիրեն :

Զրկումն .

Դադարեն՝ սիրտ առ վայր մի ,
Հիմ այդ անդուլթունդ քոյին .
Քանզի երկինք զայդ կամի
Զի ես թողից ըզնոսին :
Կեմնք քո դալար քեզ զբան
Բայց վիշտ , անձուկ , տառապանս .
Այլ գոյր առիթ կորըստեան՝
Թէ քեզ տրեւեալ էր հըրձուանս :
Եւ թէ նորա չեն հասու
Սիրոյդ եւ դառն ըզքացմանց ,
Հաւատարիմ կաց միշտ դու ,
Ասուուած գիաէ ՚ի բարձանց :
Համբերեսցուք անտըրտունջ
Ցորչափ ցողեն արտասուք ,
Ու անցեալքն ՚ի մէնջ՝ գան յանուրջ՝
Երջանկութեան հին աւուրք :
Ահա ծաղկունք երեւին ,
Ահա թըռչնոց լոսին երգք .
Ե'րթ մընչեա , լսաց առանձին ,
Եւ մի գուժեր բարձր եղերք :
Յաւերժ աստղունքն ՚ի վերուսա
Ահա երթան ոսկեփայլ .
Ժըմոին քաղցրիկ ՚ի հեռուսա .
Ու ոչ եւս ըզմեզ յիշեն այլ :